

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: Udrag fra Et liv genoplevet i erindringen, Bind I 1812-42

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "Et liv genoplevet i erindringen", i Heiberg, Johanne Luise: *Et liv genoplevet i erindringen*, udg. af Niels Birger Wamberg , Gyldendal, 1973-74., s. 84. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-heibfr01-shoot-idm139849789455376.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Et liv genoplevet i erindringen

Efter at min fader på denne måde havde rammet min moder og så virkningen på hende som på os, var det, ligesom han med et blev ædru og besindig. Han satte sig nu tavs hen i en mørk krog af stuen. Hans bryst bevægede sig stærkt, og jeg så tydeligt, at han græd. Min søster og jeg turde næppe drage ånde; men for denne aften var der stilstand. »Gå og sov,« sagde min moder til os. Sove! Ak vi stakkels børn! Hånd i hånd, idet vi trykkede os kærligt til hinanden, lagde vi de brændende kinder på puden. Min lykkelige søster sov hurtigt ind; jeg bad længe den gode Gud hjælpe mig og ikke forlade min syge sjæl, hjælpe min stakkels moder, tage sig af min ulykkelige fader! Udmattet på sjæl og legeme vågnede jeg næste morgen, idet mit første spørgsmål til mig selv var: Har du drømt alt dette, eller er det virkelighed?]